

обхождатъ черкезите съ бжлгарете. Ние наскоро тржгнахме, но една часть отъ черкеския отрядъ остана въ Чупрень. Моя драгоманъ сетнѣ като подслушалъ частния разговоръ между двама черкези, узналъ, че тѣ са скарали за мене. Тия, които останали, предлагали да ма заведатъ въ нѣкое пусто мѣсто и, като ма ограбятъ, да ма оставятъ, а другите не са сжгласили. Ето защо са расцѣпили отрада имъ, по моя вина и безъ да зная азъ това. Може би, ако да бѣхъ узналъ това по-рано, то щѣхъ да са отрѣка да пжтувамъ наедно съ черкезите; но когато моя драгоманъ ми посжвѣтвa да са пазя отъ тѣхъ, то вече бѣше късно, а освѣнъ това тия отъ тѣхъ, които ма придружиха, тжржественно бѣха припознали, че азъ не сжмъ за тѣхъ законна плячка. Ето защо сега са намирамъ въ тѣхното общество безъ никакавъ страхъ и ще заспя въ отдалеченото селце посреди грозните черкези така сжщо спокойно, като да са намирамъ въ нѣкоя европейска гостинница.

ПЛОВДИВЪ, 1-ий НОЕМВРИЙ.

Слѣдъ моите послѣдни писма за звѣрствата въ Бжлгария, азъ обиколихъ много мѣста отъ тая страна, за да видя съ очите си настоящето положение на народа и да са убѣдя възможно ли е за него по-добра промѣна въ бжджще. Азъ посѣтихъ много села, говорихъ съ стотини селяне и турски чиновници, съ една дума, зехъ сичките мѣрки, за да сжбера сичките най-точни свѣденія. Освѣнъ това въ